

Στη Σύμη Ιερό λείψανο του Οσίου Ιωσήφ Γεροντογιάννη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου

Τεμάχιο Ιερού λειψάνου του Οσίου Ιωσήφ του Γεροντογιάννη από την Κρήτη υποδέχτηκε το Σάββατο 21 Σεπτεμβρίου το νησί της Σύμης. Το Ιερό λείψανο μετέφερε ο Σεβ. Μητροπολίτης Ιεραπύτνης και Σητείας κ. Κύριλλος, ενώ το υποδέχτηκε ο Σεβ. Μητροπολίτης Σύμης κ. Χρυσόστομος, ο κλήρος και ο λαός της νήσου. Η υψίστη αυτή ευλογία για την Σύμη, θα παραμείνει εσαεί στον Ενοριακ Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Άνω Χώρας, Ναό στον οποίο διετέλεσε Εφημέριος τις τρεις πρώτες δεκαετίες του 20ου αιώνα, ο κατά σάρκα εγγονός του Οσίου, Αρχιμ. Ιωσήφ Γεροντάκης, μεταφέροντας στήν Σύμη καί τήν τιμή του Οσίου.

Αναλυτικά το Δελτίο Τύπου της Ιεράς Μητροπόλεως Σύμης

Σέ πνευματικό συναγερμό εύρέθη τό Σαββατοκύριακο 21η καί 22α Σεπτεμβρίου

2019 ἡ Σύμη, ἔνεκα ἑνός ἰδιαιτέρου καὶ ἱστορικοῦ γεγονότος, αὐτοῦ τῆς μετακομιδῆς καὶ ἀφίξεως τεμαχίου ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ τοῦ Γεροντογιάννη ἀπὸ τὴν Κρήτη, τὸ ὁποῖο μετέφερε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἱεραπύτνης καὶ Σητείας κ. Κύριλλος καὶ παρέδωσε στὸν Σεβ. Ποιμενάρχη μας κ. Χρυσόστομο, ἀνταποκρινόμενος σὲ σχετικὸ αἴτημά του. Ἡ ὑψίστη αὐτῇ εὐλογία γιὰ τὴν Σύμη, θὰ παραμείνει ἑσαεὶ στὸν Ἑνοριακὸ Ἱ. Ναὸ Ἀγίου Γεωργίου Ἄνω Χώρας, Ναὸ στὸν ὁποῖο διετέλεσε Ἐφημέριος τὶς τρεῖς πρῶτες δεκαετίες τοῦ 20οῦ αἰῶνα, ὁ κατὰ σάρκα ἐγγονὸς τοῦ Ὁσίου, Ἀρχιμ. Ἰωσήφ Γεροντάκης, μεταφέροντας στὴν Σύμη καὶ τὴν τιμὴ τοῦ Ὁσίου.

Γιὰ νὰ γίνει κατανοητὴ περαιτέρω ἡ σχέση τοῦ Ὁσίου Ἰωσήφ μὲ τὴν Σύμη, ἀλλὰ καὶ εὐρύτερα ὁ ὁσιακὸς του βίος, παραθέτουμε τὸ συντομότερο δυνατόν, τὸ Συναξάριό του.

Ὁ ὅσιος Ἰωσήφ Γεροντογιάννης γεννήθηκε τὸ 1799 στὰ ἐρείπια τῆς Μονῆς Καψᾶ τῆς Κρήτης, ὅπου εἶχαν καταφύγει οἱ γονεῖς του διωκόμενοι ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Τὸ κατὰ κόσμον ὄνομά του ἦταν Ἰωάννης Βιτσέντζος καὶ ἀπὸ τὴν παιδική του ἡλικία δὲν ἔμαθε γράμματα, πλὴν ὅμως ἦταν φιλομαθὴς καὶ ἔξυπνος. Ἐνῶ ἀρχικὰ διακρινόταν γιὰ τὴν εὐσέβειά του, ἐν συνεχείᾳ δημιούργησε βίαιο χαρακτήρα καὶ ἀπομονώθηκε σὲ ἀπομακρυσμένα μέρη γιὰ νὰ ἀποφεύγει τὶς ἔριδες μὲ τοὺς Τούρκους. Σὲ νεαρὴ ἡλικία νυμφεύθηκε τὴν χωριανὴ του Καλλιόπη τῆς οἰκογένειας Γεροντήδων καὶ ἀπέκτησε τέσσερα παιδιά.

Ἀλλάξε ριζικὰ καὶ στράφηκε στὸν Χριστό, μετὰ ἀπὸ τραγικὸ ἀτύχημα πού συνέβη στὴν μικρότερη κόρη του, ἡ ὁποία κάηκε ζωντανή. Μὲ τὴν ἐνέργεια τῆς θείας Χάριτος, μετεβλήθη ἔκτοτε σὲ ὑπόδειγμα πραότητος, ἀγάπης καὶ εὐλαβείας. Ὁ Ὅσιος τὸ ἔτος 1841 σὲ ἡλικία 42 ἐτῶν κατὰ τὴν διάρκεια βαθέος ὕπνου ἠρπάγη πνευματικὰ ἀπὸ Ἀγγελο Κυρίου, ὅπως ὁ Ἀπόστ. Παῦλος, σὲ ὑψηλὴ θεωρία καὶ εἶδε τὶς τάξεις τῶν δικαίων στὸν Παράδεισο, καθὼς καὶ τὶς τιμωρίες τῶν ἁμαρτωλῶν στὴν κόλαση. Ὅταν ξύπνησε εἶχε καὶ ἀσκοῦσε τὸ χάρισμα τῆς θεραπείας τῶν ἀσθενῶν, καθὼς καὶ ἐκπληκτικὴ εὐφράδεια θείων λόγων.

Οἱ Τοῦρκοι ὅμως τὸν συκοφάντησαν ὥς ἐπαναστάτη καὶ ὁ διοικητὴς τῆς Κρήτης, τὸν κάλεσε τρεῖς φορὲς σὲ ἀπολογία στὸ Ἡράκλειο. Κάθε φορὰ ἡ ἄφιξή του γινόταν ἀφορμὴ μεγάλης συγκέντρωσης, ἐνῶ πολλὰ θαύματα τελοῦνταν ὑπὸ τὸ

βλέμμα τῶν Τούρκων. Τὴν τρίτη φορά ὁ ἅγιος τέλεσε δυὸ θαύματα στὸ σπίτι τοῦ πασᾶ, θεραπεύοντας τὴν κατάκοιτη πεθερά του καὶ τὸν γιό του, ποὺ εἶχε τραυματιστεῖ σοβαρὰ πέφτοντας ἀπὸ τὴν σκάλα. Τότε ὁ πασὰς τὸν ἀπέλυσε ἐν εἰρήνῃ, ἀποστέλλοντας πολλὰ δῶρα, τὰ ὁποῖα ὁ ἅγιος μοίρασε στοὺς ἀνθρώπους.

Θέλοντας νὰ ἀποφύγει τὸ πλῆθος τῶν ἀσθενῶν ποὺ τὸν καταδίωκε, ἀπεσύρθη στὰ ἐρείπια τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Καψᾶ, ὅπου καὶ ἐγεννήθη, δημιουργώντας ἐκεῖ μιὰ μικρὴ ἀδελφότητα, μέ τὴν ὁποία ἀνέλαβε τὸν πλήρη ἀνακαινισμό τῆς Μονῆς ποὺ ὀλοκληρώθηκε τὸ 1863, ἔτος πού τελέστηκαν τὰ ἐγκαίνια καθὼς καὶ ἡ μοναχικὴ κουρὰ του μέ τὸ ὄνομα Ἰωσήφ.

Ἐκεῖ πέρασε τὰ τελευταῖα πέντε χρόνια τῆς ζωῆς του μέ αὐστηρὴ ἄσκηση, προσευχή καὶ νηστεία. Ἡ φήμη του διαδόθηκε σέ ὀλόκληρη τὴν Κρήτη καὶ στὰ νησιά Χάλκη, Κάσο καὶ Σύμη, ὥστε καθημερινὰ τὸν ἐπισκέπτονταν πλῆθος πιστῶν, ζητώντας τίς σοφές συμβουλές του. Ἡ παράδοση διασώζει μάλιστα, ὅτι οἱ Συμιακοὶ σφουγγαράδες πρὶν τίς ριποκίνδυνες καταδύσεις τους, ἐπισκέπτονταν τὴν Μονή καὶ λάμβαναν τὴν εὐχή τοῦ Ἀγίου, ὁ ὁποῖος τούς καθοδηγοῦσε ἐπακριβῶς γιὰ τὴν ἀκριβῆ θέση τῶν ἐκλεκτότερων σπόγγων. Πολλὰ ἦταν ἄλλωστε καὶ τὰ ἀφιερώματα πού προσέφεραν σέ εἶδος ἢ σέ χρήματα γιὰ τὴν ἀνακαίνιση τοῦ Μοναστηριοῦ.

Παρόλο πὺ ἡ φωνὴ τοῦ μόλις ἀκουγόταν ἐξαιτίας τῶν κακοπαθειῶν τοῦ, δὲν ἔπαψε νὰ δέχεται τοὺς πιστοὺς πὺ τοὺς κατηχοῦσε στὶς εὐαγγελικὲς ἀρετὲς καὶ προέτρεπε στὴν εὐσέβεια. Ἔλεγε συγκεκριμένα: «Χωρὶς τὴν ἀγάπη, ὅλα εἶναι μάταια». Ἀφοῦ ὡδηγήθηκε ἐν ὁράματι ἀπὸ ἕναν ἄγγελο στοὺς Ἁγίους Τόπους, τοὺς ὁποίους ἦταν σὲ θέσῃ νὰ περιγράφει σὰν νὰ τοὺς εἶχε πράγματι ἐπισκεφτεῖ, ὁ μακάριος Ἰωσήφ ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τὴν 6ῃ Αὐγούστου 1874 καὶ ἐτάφη ἀπὸ τὸν ἑγγονό τοῦ καὶ μετέπειτα Ἡγούμενο τῆς Μονῆς Ἀρχιμ. Ἰωσήφ Γεροντάκη.

Ὁ δὲ ἑγγονός τοῦ, Ἀρχιμ. Ἰωσήφ ἀφίχθη στὴν Σύμη συνοδευόμενος ἀπὸ πρόσωπα τῆς οἰκογενείας τοῦ, πὺ παρέμειναν στό νησί, καταλίποντας καὶ ἀπογόνους, οἱ ὁποῖοι μέχρι σήμερα εὐλαβοῦνται τὸν Ὅσιο Προπάτορά τοῦς. Ἀναφέρεται δέ, ὅτι στὴν πρώτη τοῦς οἰκία φυλάσσεται μία ἀπὸ τίς αὐθεντικὲς καὶ σπάνιες προσωπογραφίες τοῦ Ὁσίου Ἰωσήφ, πὺ φιλοτεχνήθηκε στὴν Μονὴ τῆς μετανοίας τοῦ.

Τὸ πρόγραμμα τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, διαμορφώθηκε ὡς ἑξῆς:

Τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου καὶ ὥρα 18:30 ἔγινε ἡ ἐπίσημη ὑποδοχὴ τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου στὸν Ἱ. Μητροπολιτικὸ Ναὸ τοῦ Τιμίου Προδρόμου Σύμης καὶ εὐθὺς ἀκολούθησε ὁ Μέγας πανηγυρικὸς Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἱεραπύτνης καὶ Σητείας κ. Κυρίλλου. Ὁ Σεβ. κ. Κύριλλος

συνοδευόταν από τόν Πανοσ. Ἡγούμενο τῆς Ἱ. Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Καψᾶ Ἀρχιμ. Μεθόδιο Περάκη καί τούς Ἱερεῖς π. Ἀντώνιο Τσαγκαράκη καί π. Νικόλαο Ἀλεξάκη. Στήν ὑποδοχή παρέστη πλῆθος πιστῶν μέ ἐπικεφαλῆς τόν Δήμαρχο Σύμης κ. Ἐλευθέριο Παπακαλοδοῦκα, τούς Ἀντιδημάρχους, τήν Πρόεδρο τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου, ἐκπροσώπους τῶν Στρατιωτικῶν καί λοιπῶν Ἀρχῶν, καθώς καί ὁ Ἄρχων Μαΐστωρ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κ. Θεοδόσιος Κολιάδης.

Τήν Κυριακή καί ὥρα 08:00 πραγματοποιήθηκε ὁμοίως ἡ ὑποδοχή τοῦ ἱεροῦ Λειψάνου στόν Ἑνοριακὸ Ἱ. Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ἄνω Χώρας Σύμης καί ἐν συνεχείᾳ ἔλαβε χώρα ὁ Ὅρθρος χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἱεραπύτνης καί Σητείας κ. Κυρίλλου, ἐνῶ ἀκολούθησε ἡ Δισαρχιερατική πανηγυρική Θεία Λειτουργία, τήν ὁποία τέλεσε ὁ Ἅγιος Ἱεραπύτνης, συλλειτουργοῦντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Χρυσόστομου καί τῶν Κρητῶν, καθώς καί πάντων τῶν κληρικῶν τῆς Νήσου μας.

Μετά τήν ἀνάγνωση τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ὁ Ἅγιος Ἱεραπύτνης κήρυξε ἐμπνευσμένα τό θεῖο λόγο, ἀναφερόμενος στήν εὐαγγελική περικοπή καί παράλληλα καί στήν ζωή τοῦ Ὁσίου Ἰωσήφ, ἡ ὁποία, ὅπως εὐστοχα ἐπεσήμανε, ἀποτελοῦσε ἔμπρακτη ἐφαρμογή τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου.

Πρό τῆς ἀπολύσεως ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Χρυσόστομος εὐχαρίστησε θερμά πρωτίστως τόν Σεβ. κ. Κύριλλο, ἀλλά καί τόν σεβαστό Γέροντα Ἡγούμενο π. Μεθόδιο, ὁ ὁποῖος εἶχε καί τήν ἰδιαίτερη εὐλογία νά πραγματοποιήσει τήν ἀνακομιδὴ τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ὁσίου, κατόπιν παροτρύνσεως τοῦ συγχρόνου μας Ὁσίου Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου. Ὡς ἐλάχιστο δεῖγμα εὐχαριστίας, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας προσέφερε στόν Ἅγιο Ἱεραπύτνης ἱερὸ ἐγκόλπιο, ἐνῶ στόν π. Μεθόδιο ἐπιστήθιο Σταυρό, καθώς καί ἄλλες εὐλογίες στούς λοιπούς Πατέρες. Ἀντιφώνησε συγκινητικά ὁ Σεβ. κ. Κύριλλος, ἀναφερόμενος στήν μακροχρόνια σχέση ἀγάπης καί ἀδελφικῆς φιλίας πού ξεκίνησε μέ τόν Ἅγιο Σύμης τὰ χρόνια πού ἐκεῖνος ἦταν Μοναχὸς στό Ἀγιώνυμο Ὅρος.

Μετά τήν ἀπόλυση σ' ὅλους τούς πιστοὺς πού κατέκλυσαν μέσα καί ἔξω τόν παλαίφατο Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἔδωσε ὡς εὐλογία εἰκονίδιο τοῦ Ὁσίου καί παράλληλα εἰδικά γιά τήν περίπτωση Ἐνθύμιο – Δίπτυχο κατασκευασμένο μέ τήν φροντίδα τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Χρυσόστομου.

Τέλος, μέ τήν μέριμνα τοῦ δραστήριου Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐνορίας,
«ψυχή» τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ ὁ εὐλαβέστατος κ. Ἀγαπητός Μιχαήλ καί τῶν κυριῶν
ἰ πλούσια
προαύλιο

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

